

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/157/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113226868
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4113226868.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava - Pribinova 25, proti odporcom: 1/ R. F., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom V. XXX, zastúpený opatrovníčkou N. F., nar. XX.X.XXXX, V., Y. XXX, 2/ U. F., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom V. XXX, o zaplatenie 365,40 eura s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu v 1. rade Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo nám. č. 7, Bratislava, zastúpené JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 14C/261/2013-42 zo dňa 11. novembra 2014, o späťvzátí návrhu na začatie konania navrhovateľom, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu na začatie konania, rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi konania nepriznáva náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 365,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28.6.2009 do zaplatenia a trov konania. V návrhu uviedol, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili spolu dňa 28.2.2007 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000059313, na základe ktorej bol odporcovi v 1/ rade poskytnutý úver vo výške 248,95 eur. Odporca v 2/ rade pristúpil k záväzkom odporcu v 1/ rade ako spoludlžník. Odporca v 1/ rade sa dostal do omeškania so splátkou č. 22 a preto navrhovateľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Odporca mal uhradiť sumu 435,40 eura dňa 28.6.2009 a z tejto sumy uhradil iba čiastku 70,- eur. Po právnej stránke súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. a na základe takto vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že návrh nebol podaný dôvodne. Považoval za nepochybné, že účastníci uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000059313, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 248,95 eura, a ktorú je treba posúdiť podľa zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to, že v danom prípade ide o nároky zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom odporca je v tomto konaní spotrebiteľom, súd sa zaoberal aj otázkou premlčania žalovaného nároku, na ktoré súd prihlíada zo zákona v zmysle vyššie cit. ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Z dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že navrhovateľ podaním zo dňa 17.5.2009 oznámil odporcovi v 1/ rade zosplatenie úveru, pričom dlžnú sumu mal odporca uhradiť do 28.6.2009. Navrhovateľ podal na súd žalobu dňa 14.8.2013. Z uvedeného vyplýva, že 3-ročná premlčacia lehota v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 28.6.2012, a preto súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 tak, že odporcom v

1/ a 2/ rade, ktorí boli v konaní úspešní, súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne trovy neuplatnili a ani im zo spisu nevyplývajú.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vyhovie návrhu a odporcu zaviazne na zaplatenie žalovanej povinnosti a tiež na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní pred súdom prvého stupňa a aj náhradu ostatných trov prvostupňového konania na zaplatenie súdneho poplatku, alternatívne, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania navrhovateľ uviedol, že jedným zo základných princípov právneho štátu je aj princíp právnej istoty, ktorý v sebe zahŕňa viacero atribútov, ako sú najmä príkaz určitosti zákona, resp. iných všeobecne záväzných právnych predpisov, zákaz spätnej časovej pôsobnosti zákonov (zákaz retroaktivity), ako aj príkaz ochrany dôvery občanov (resp. fyzických osôb a právnických osôb) v právny poriadok. Uviedol, že aj z ustálenej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR vyplýva, že zákaz spätnej činnosti (zákaz retroaktivity) právnych noriem tvorí integrálnu súčasť princípu právnej istoty, a možno ho preto považovať aj za definičný znak právneho štátu, ktorý tvorí významnú demokratickú záruku ochrany práv občanov. Zákaz retroaktivity je založený na tom, že právna norma nepôsobí späť, ale pôsobí do budúcnosti. V jeho zmysle nikoho nemožno postihnúť (sankcionovať) za také správanie, ktoré v čase, keď sa uskutočnilo, nebolo sankcionovateľné, nie je možné dodatočne vyžadovať určité predpoklady a podmienky, ktoré sa v čase jeho vykonania nevyžadovali a podobne. Postavenie navrhovateľa nie je možné zmeniť tým, že súd uplatňuje hmotnoprávny inštitút premlčania spätne na základe § 5b účinného od 01.05.2014. Ustanovenie § 5b by sa mohlo vzťahovať na postup súdu len v konaní, ktoré začalo od účinnosti daného ustanovenia.

Z obsahu spisu (č.l. 53) vyplýva, že navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 9. 3. 2015 vzal návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť.

Odvolací súd vyzval odporcov, aby sa vyjadrili k späťvzatiu návrhu navrhovateľom a k návrhu na zastavenie konania. Opatrovníčke odporcu v 1. rade bola výzva doručená dňa 25. 3. 2015 a odporcovi v 2. rade dňa 30. 4. 2015. V stanovenej lehote a ani do rozhodnutia odvolacieho súdu sa odporcovia k späťvzatiu návrhu navrhovateľom písomne nevyjadrili.

Podľa § 208 OSP, ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) rozhodujúc bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP pri rešpektovaní práva navrhovateľa disponovať s podaným návrhom na začatie konania, späťvzatie návrhu v zmysle citovaných zákonných ustanovení pripustil, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu na začatie konania, pretože ani jeden z odporcov nemali žiadne námietky k späťvzatiu návrhu na začatie konania.

O trovách celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) OSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené, pretože pre použitie ust. § 146 ods. 2 OSP nezistil žiadne dôvody. Z obsahu spisu vyplýva, že odporcom v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a ani si právo na náhradu trov konania neuplatnili.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi konania, ktorý vstúpil do konania až po rozhodnutí súdu prvého stupňa a v štádiu odvolacieho konania, rovnako o trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 2 OSP.

Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 142 až 150 ustanovuje pravidlá pre rozhodovanie súdu o náhrade trov konania. Pre všetky prípady rozhodovania súdu o náhrade trov konania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Odvolací súd sa zaoberal s tým, či vedľajšiemu účastníkovi konania vznikli nejaké účelne vynaložené trovy konania, či nastali podmienky pre postup podľa § 146 ods. 2 OSP, pretože konanie bolo zastavené pre späťvzatie návrhu navrhovateľom. Je nesporné, že zastavenie konania zaviniť navrhovateľ, ktorý zobral návrh na začatie konania späť potom, čo súd prvého stupňa rozsudkom jeho návrh zamietol. Vedľajšiemu účastníkovi by potom patrila náhrada účelne vynaložených trov konania podľa § 142 ods. 2 prvá veta OSP. Odvolací súd po prejedaní veci dospel k záveru, že pokiaľ by aj vedľajšiemu účastníkovi konania vznikli nejaké trovy konania, nie je ich možné považovať za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva, preto vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi konania o trovách konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva.

Vychádzajúc z týchto záverov potom odvolací súd vyhodnotil úkon právneho zástupcu vedľajšieho účastníka - oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručený súdu prvého stupňa dňa 24. 11. 2014 (č.l. 46 spisu) ako trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o minimálnu individualizáciu tej - ktorej veci (uvedením mena odporcu), ktoré nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Navyše zohľadnil aj to, že vedľajší účastník vstúpil do konania v čase, keď súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol rozsudkom, ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu v dôsledku premičania uplatneného nároku zamietol. Napokon z oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nijako nevyplýva účelnosť tohto podania, pretože vedľajší účastník konania v ňom neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, ktoré by mali právny význam. Ide iba o formálne oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, ktorým zároveň požiadal vedľajší účastník o doručenie žalobného návrhu.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.